

Par garīgumu

25. Izaugsme

Dievs, palīdzi man saprast, ko Bībele vēstī par garīgo izaugsmi un kā es savu ceļojumu kopā ar tevi varu padarīt garīgi dziļāku un praktiskāku.

stāsts

Dāņu filozofs Sērens Kirkegors reiz stāstīja kādu atgadījumu, kas noticis ar mājas zosīm. Katru svētdienu zosis pulcējušās nožogojumā aiz šķūņa pie barības silēm. Kāda zoss, vietējā „teicēja”, uzkāpusi uz sētas augstākā mieta un sākusi jūsmīgu runu par to, kāda tā ir neaptverama iespēja – būt zosij.

Tā uzsvērusi, ka ir daudz izdevīgāk būt zosij nekā vistai vai tītaram. Zoss stāstījusi, cik izcila ir šo putnu vēsture un kādas brīnišķīgas lietas tiem vēl ir gaidāmas nākotnē.

Zosij tā runājot, ik pa laikam augstu debesīs bijis redzams meža zosu kāsis, kas no Zviedrijas pāri Baltijas jūrai devies uz dienvidiem, uz saulaino Franciju. Visas zosis esot aizrautīgi noraudzījušās šajos pārlidojumos un cita citai teikušas: „Lūk, kas mēs patiesībā esam! Mums nav jāpavada savas dienas šajā smirdošajā nožogojumā! Mūsu mērķis ir lidot!”

Bet tad meža zosis izzudušas skatienam – vien viņu kliedzieni atbalsojušies pāri horizontam. Mājas zosis esot paraudzījušās apkārt uz ērto nožogojumu, nopūtušās un atgriezušās savos dubļos.¹

pārdomas

Mēs ceram, ka notiks augšana: ka izaugs mūsu bērni, ka izaugs iedēstītās sēklas, ka jauni cilvēki, gadu pēc gada studējami universitātē, iegūs vajadzīgās zināšanas.

Kristīgā dzīve šajā ziņā neatšķiras. Par garīgo izaugsmi Bībele runā kā par procesu, uz kura norisi var cerēt. To piemin Pāvils², stāstīdams par dāvanām, kādas Jēzus deva draudzei, lai tai palīdzētu. Šīs veltes ir kā nodrošinājums svētajiem (ticīgajiem), lai viņi varētu veidot draudzi (Kristus ķermeni), kur sasniegt briedumu, tādējādi izvairoties no maldiem un bērnišķīgas rīcības. „Apliecinādami patiesību mīlestībā, mēs *pieaugsim* Kristū, kas ir galva visam.”³

Dievs ne tikai vēlas redzēt izaugsmi, bet ir arī nodrošinājis visu nepieciešamo, lai tā varētu notikt. Garīga izaugsme sargā mūs no maldiem, palīdzējuma sasniegt briedumu un Kristum līdzīgu raksturu.

¹ <http://elbourne.org/sermons/index.mv?illustration+1411>

² Efesiešiem 4:11–15.

³ Turpat, 15. pants (kursīvs pievienots).

trīs svarīgākie vārdi

- Ticība/ticīgs cilvēks
- Sekotājs
- Māceklis

Garīga izaugsme sargā mūs no maldu mācībām, palīdzējuma sasniegt briedumu un Kristum līdzīgu raksturu.

Lai varētu saskatīt visu procesu, mums jāizprot šie trīs vārdi.

Marka evaņģēlijā īsi un kodolīgi apkopota Jēzus sniegtā mācība. „Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir klāt. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam!”⁴ Kad cietumnieks Filipos jautāja: „Kungi, kas man jādara, lai es tiktu glābts?”, Pāvils atbildēja: „Tici Kungam Jēzum un tiksī glābts – gan tu, gan tavs nams.”⁵ Manī sākas kristīgā izaugsme, kad es atgriežos (aizgriežos prom) no sava iepriekšējā dzīvesveida un sāku ticēt Jēzum; es topu par *ticīgu cilvēku*.

Šajā mirklī kļūst nozīmīgi pārējie divi vārdi. Jēzus bieži aicināja ļaudis, lai tie viņam sekotu.⁶ Ja kāds cilvēks patiesi tic, viņš vai viņa kļūst par Jēzus sekotāju. Līdzīgs ir Bībelē lietotais vārds „māceklis”. „Māceklis” ir sinonīms vārdam „students” vai „tāds, kas mācās”; termins Bībelē lietots 269 reizes (Jaunajā Derībā). Lai izprastu šo vārdu, mums kaut nedaudz jāzina Jēzus laiku kultūrvēsturiskās vides izglītības sistēma.⁷

Māceklis bija cieši saistīts ar skolotāju. Viņš bija uzticīgs savam skolotājam; daudzos gadījumos māceklis dzīvoja kopā ar skolotāju vai rabīnu. Māceklis nebija students, kas dažādos laikos ierodas pie dažādiem pasniedzējiem. Skolotāja un mācekļa attiecības bija personiskas, visaptverošas un īpašas. Tāds ir bibliskais skatījums uz to, kādam jābūt *ticīgam cilvēkam* – viņam jātop par Kristus *sekotāju* un *mācekli*. Šādās attiecībās izaugsme norit dabīgi.

izaugsmes process

Aplūkosim, kā Bībele attēlo cilvēka pakāpenisko kļūšanu par mācekli. Kad esat saņēmis vēsti un kļuvis par ticīgu cilvēku, jūs turpināt ceļu, lai kļūtu par mācekli/sekotāju. Kad esat guvis pietiekamu mācekļa pieredzi, jūs kļūstat par mācekļu skolotāju un padomdevēju citiem. Kristus pēdējā pavēle mācekļiem bija šāda: „... tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis; un, redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz laiku beigām.”⁸

Jēzus burtiski pavēlēja saviem mācekļiem ķerties pie darba un sagatavot vēl vairāk mācekļu. Šie cilvēki bija ceļojuši, dzīvojuši un strādājuši kopā ar viņu vairāk nekā trīs gadus; tagad viņu uzdevums bija palīdzēt arī citiem kļūt par ticīgiem ļaudīm un mācekļiem.

Tāpat izaugsme ir process. Tas nav kāds burta kalpu izdomāts likums, kas visiem jāievēro. Tas nav arī apgrūtinošs uzdevums, kas jāveic. Tās ir attiecības, kuras attīstās, turklāt kopā ar laipnu padomdevēju. Tas ir process, kurā ir daudz uzdevumu, jo izaugsme vienmēr rada pārmaiņas. Bet tas ir arī ceļš, kur ir daudz prieka un gandarījuma: prieks mīlestības klātbūtnē, gandarījums par

⁴ Marka 1:15.

⁵ Apustuļu darbi 16:30, 31.

⁶ Sk. Mateja 4:18–22 un 19:21, 22.

⁷ Sk. *Harper's Bible Dictionary*. Harper & Row, 1985.

⁸ Mateja 28:19–20.

to, ka dzīvei ir jēga.

Vai visi mācekļi būs nevainojami? Protams, ka nē! Bībelē ir daudz stāstu par mācekļu pieļautajām kļūdām. Bet studentam nav jāsaņem visaugstākā atzīme visos pārbaudījumos. Mērķis nav absolūta pilnība, bet neatlaidība mācīšanās procesā. Skolotājs visvairāk domā par to, lai students paliek kopā ar viņu, jo šādās ciešās attiecībās noteikti būs arī izaugsme.

principi, lai varētu piedzīvot izaugsmi

Kādi kristīgie principi nodrošina kristīgās izaugsmes procesu?

Mums jābūt pārliecinātiem par kristīgās dzīves un pieredzes vērtību.

Cilvēkiem, kas dzimuši un auguši Rietumu kultūrvidē, ir diezgan grūti pārvarēt kultūras veidotos aizspriedumus, kas par ticības pamatu uzskata doktrīnas, intelektuālu ticēšanu un filozofiju. Bet bibliskā reliģija ir holistiska un par galveno lietu uzskata garīgo pieredzi.

Intelektuālā ticēšana ir svarīga, bet šim aspektam jābūt saistītam ar dzīvi, kuru pārvalda attiecības ar Dievu. Jēzus teica, ka visnozīmīgākais bauslis ir šāds: „Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu savu sirdi, ar visu savu dvēseli un visu savu prātu.”⁹ Šī mīlestība ietver visu, kas mēs esam – sirdi, dvēseli, prātu.

Jūdžins Pītersons mūsdienu Bībeles parafrāzē *The Message* („Vēsts”) raksta, ka mums jāmīl ar „dedzību, lūgšanām un prātu”. Bez pieredzes un izaugsmes kristīgā dzīve nav īsta un pilnīga.

Mums jābūt godīgiem pret sevi un Dievu.

Jo ilgāk dzīvoju, jo vairāk sevī un citos redzu spēju sevi maldināt jeb krāpt. Bieži vien tas ir bez iepriekšēja nodoma un notiek dabīgi, bet tāpēc ir nepieciešams, ka mēs rīkojamies tieši pretēji – ar iepriekšēju nodomu savā dzīvē veidojam barjeras pret šādu pašapmānu.

To mēs varam izdarīt dažādos veidos. Mēģini runāt ar cilvēkiem, kas var palīdzēt tev godīgi paraudzīties uz savu dzīvi. Tie var būt ģimenes locekļi, garīgi padomdevēji, skolotāji vai mācītāji. Kļūsti par mazās grupas locekli (ja neesi to vēl izdarījuši), lai tev būtu iespēja tikties ar cilvēkiem un analizēt savu dzīves gājumu. Cilvēki, kas mūs pazīst un kas par mums domā, var palīdzēt saglabāt godīgumu pret sevi.

Laiku pa laikam pārdomā savu dzīvi. Klusi mirkļi ikdienā var palīdzēt novērtēt to, kas ar mums notiek. Stingra pārliecība par Dieva žēlastību un piedošanu palīdzēs mums būt godīgiem pret viņu, jo mēs zināsim, ka viņš vienmēr piedod un mīl mūs, par spīti tam, ka mums ir kļūdas un problēmas.

Mums jāapzinās Svētā Gara būtiski svarīgā loma.

Pēc Jēzus augšāmcelšanās viņa pirmajiem sekotājiem (mācekļiem) bija jālūdz un jāgaida, lai Dievs sūta Svēto Garu.¹⁰ Savukārt vēlāk apustuļi gaidīja, ka citi ticīgie tieši tāpat saņems Svēto

⁹ Mateja 22:36–38.

¹⁰ Apustuļu darbi 1:8; 2:1–4.

Garu.¹¹ Svētajam Garam piemīt dinamisks spēks, kas veicina garīgo dzīvi un izaugsmi.

Kad Dieva un cilvēku attiecībās kļūst efektīva lūgšana un kalpošana viņam? Tas notiek brīžos, kad Svētais Gars ir kopā ar mums. Ja vēlamies piedzīvot garīgo izaugsmi, mums jāaicina Svētais Gars, lai viņš katru dienu pavadītu kopā ar mums. Klusi un nopietni aicini, lai Gars ir un paliek pie tevis. Esi neatlaidīgs, jo no tā atkarīga tava garīgā izaugsme.

Kļūt par *ticīgu cilvēku* ir liels solis, bet tas uzreiz tevi nepadara par nobriedušu kristieti – *mācekli*. Minētais notikums ir tikai izaugsmes sākums, gluži kā dzimšana. Izaugsmes process ne vienmēr ir viegls un tīkams, bet tas vienmēr nodrošina īpašu gandarījuma sajūtu.

Izaugsmes ceļš ir tava iespēja augt, sasniegt briedumu, gūt prieku sev un kļūt par palīdzības un dziedināšanas avotu pasaulei.

ko teiksi?

Kurās savas personības jomās tu vēlētos piedzīvot izaugsmi?

¹¹ Apustuļu darbi 2:37, 38.